

tilbage. Jeg tror, at det er i god Samklang med de Bestemmelser, der ere vedtagne angaaende Kontorholdsogdtjyrelser for forskjellige Embedsmænd, og det maa være rigtig at fastholde det samme Princip udfør for Dyrlæger. Det er jo Tilfældet, at en Mængde Dyrlæger selv holde Befordring, og i saa Fald maa de kunne befordre sig lige saa billig som, naar det skal ske ved leiet Befordring. Det sidste Vædringsforslag er en Ubethdelighed som, jeg antager ikke vil finde nogen Modstand.

Hvad nu angaar Spørgsmaalet om at faae en Lov som denne endelig vedtagen, kan jeg sige, at efter de Konferencer, som ere holdte med Ministeren angaaende flere væsentlige Punkter, er der juft ikke de mest lovende Udsigter til at faae Sagen gennemført, men naar Udvalget anser Noget for rigtig, kan det jo dog ikke af den Grund tilbageholde det, men maa henstille til Thinget, om det vil følge Udvalget. Iøvrigt mener jeg ganske vist, at det vil have stor Betydning for Landbruget i dets Helhed at faae en god Lov gennemført angaaende dette Forhold. Der er jo flere Gange slet Henvendelser til Rigsdagen i Form af Andragender om at faae Erstatning for en eller anden smittom Sygdom, som har gjort Ulykker rundtomkring i Kreaturbefætningerne. Det sidste Andragende af den Art, som vi have set, indkom vistnok i 1884. Finantsudvalget udtalte da, at det ikke kunde tage noget Hensyn til saadanne Andragender, men maatte henstille, at vi fik en Revision af Loven af 1857. I flere Punkter vil det ogsaa være en Betyggelse for Landbruget, navnlig med Hensyn til den Betydning, det vil have for vor Udførsel. Vi have jo for Tiden en begunstiget Stilling paa det engelske Marked med Hensyn til Udførsel af Kvæg, og det er nok værd at gjøre Noget herhjemme til Forbedring af vor Lovgivning paa det Omraade, saaledes at vi derved kunne bevare den begunstigede Stilling. Der er til Betænkningen høiet et Bilag, som viser, hvor stort Kreaturhold der efter Kreaturtællingen af 1888 er her i Landet, og der er i et andet Bilag opstillet, hvor stor Overfludsudførsel vi have haft i 1888. Naar man ser derpaa, vil man bemærke, at det er store Værdier, som det kommer til at dreie sig om, idet der af Heste fandt en Overfludsudførsel Sted af 11,503 Stkr., og sætte vi dem til en Gjennemsnitsværdi af 500 Kr. pr. Stk., bliver det jo henimod 6 Mill. Kr. Med Hensyn til Kvæg findes der opført en Overfludsudførsel af over 66,509 Stkr. Det kan naturligvis ikke siges, hvilken Værdi disse Kreaturer have

haft i Gjennemsnit, men jeg er i alt Fald sikker paa, at det er ikke for høit at anslaa den hele Værdi af Overfludsudførsel af Kvæg til mindst en halv Snes Mill. Kr. om Aaret, og dertil kommer endnu Kalve, Faar og Svin. En Lov som den foreliggende har derfor ikke saa lidt Betydning for at bevare vor Udførsel, og desuden vil den jo have Betydning med Hensyn til at give mere Betyggelse for, at en Sygdom kan angribes i sin første Begyndelse og strax blive bekæmpet. For Regjeringen vil det ogsaa have Betydning, at der vedtages en Lov. Den Lov, vi fik vedtaget angaaende Svinedifteritis, udløber jo til førstkommande 1ste April, det er jo aldeles nødvendigt at faae den fornyet, og derfor er den optagen i dette Lovforslag. Desuden er der i § 13 en Bestemmelse, der bemyndiger Ministeren til at forbyde Udførsel fra et fremmed Land, naar der maatte være Grund til at antage, at der er udbrudt nogen smittom Sygdom der. Saa vidt jeg erindrer, var det netop denne Bestemmelse i den gjældende Lov, der blev gjort Indsigelse imod, dengang vi havde den større Historie angaaende de svenske Stude. Saafernt dette Lovforslag bliver vedtaget, vil Ministeren have en klarere Ret til at forbyde Udførsel fra fremmede Lande, selv om det ikke er konstateret, at der i det fremmede Land er udbrudt Sygdom, men der kun kan være Grund til at antage det. — Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget med de af Udvalget og dets Flertal stillede Vædringsforslag.

Droffenhuus-Skæd: I de fleste Punkter har Udvalget været enigt. Det er kun med Hensyn til ganske enkelte Punkter at der har dannet sig et Mindretal, og jeg skal paa et af Mindretallets Begne, tillade mig at udtale mig. — Flertallet har for det Første stillet Forslag om, at den Erstatning, der tilkommer Eierne af nedslagne Dyr, der ere angrebne af disse ondartede Sygdomme, skal udgjøre $\frac{4}{5}$ af Taxationsværdien. Efter den gjældende Lov erholde de kun $\frac{2}{3}$ for Kvæg og $\frac{1}{2}$ for Heste. Men i det foreliggende Lovforslag er Regjeringen gaaet videre og har sat Erstatningen for alle Dyr til $\frac{2}{3}$. Mindretallet har nu fundet, at disse $\frac{2}{3}$ vare en ganske god Erstatning og har aldeles ikke kunnet gaae med til at forøge den til $\frac{4}{5}$. Man er nemlig gaaet ud fra, at naar et Dyr bliver behæftet med en Sygdom som Rhygmarsstyfus eller ondartet Lungesygge, er der al mulig Sandsynlighed for, at Dyret dør, eller at det i alt Fald vil være overordentlig længe, inden det kommer sig, og at dets Værdi, under alle Omstændigheder vil blive forringet. Naar altsaa Eierne, som